

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE XIVe KAMER

A R R E S T

**nr. 266.819 van 28 mei 2026
in de zaak A. 248.005/XIV-40.158**

In zake: de BV F.
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Jan Van der Snickt en Aala Abdulhaliq
kantoor houdend te 9300 Aalst
Leopoldlaan 48
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de STAD GENT
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Gitte Laenen
kantoor houdend te 2800 Mechelen
Antwerpsesteenweg 16-18
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van de vordering

1. De vordering, ingesteld op 28 april 2026, strekt tot de schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid van de tenuitvoerlegging van de beslissing van de stad Gent van 13 april 2026 “waarbij de offerte van [de] verzoekende partij (...) , ingediend op 2 december 2025, in het kader van de plaatsingsprocedure voor de overheidsopdracht van werken met zoals omschreven in het bestek ‘[h]et ontwerp en de bouw van een opslagloods ‘depot Lourdeshoek’ New Orleansstraat te Gent’ (FAG/2024/014/PJ/INV/5670) als onregelmatig wordt beschouwd en waarbij tevens definitief wordt besloten om de offerte uit de mededingingsprocedure te weren”.

II. Verloop van de rechtspleging

2. Bij beschikking van 30 april 2026 werd, in samenspraak met het aangeduide lid van het auditoraat, de procedurekalender vastgesteld.

De verwerende partij heeft een nota met opmerkingen en een administratief dossier ingediend.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 20 mei 2026, om 14.00 uur.

Staatsraad Kaat Leus heeft verslag uitgebracht.

Advocaten Jan Van der Snickt en Aala Abdulhaliq, die verschijnen voor de verzoekende partij, en advocaat Benjamin Gorrebeeck, die *loco* advocaat Gitte Laenen verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur Frederic Eggermont heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verwerende partij schrijft een overheidsopdracht van werken (*Design & Build*) uit, met als voorwerp '[h]et ontwerp en de bouw van een opslagloods 'Depot Lourdeshoek' New Orleansstraat te Gent', met referentie FAG/2024/014/PJ/INV/5670.

Als plaatsingsprocedure wordt gekozen voor mededingingsprocedure met onderhandeling.

De opdracht wordt nationaal en Europees bekendgemaakt.

De lastvoorwaarden en de selectieleidraad voor deze opdracht wordt vastgelegd bij beslissing van de gemeenteraad van 25 november 2024.

3.2. De eerste fase van de opdracht, te weten de selectiefase, wordt beheerst door de selectieleidraad.

De beschrijving van de opdracht zoals uitgewerkt in de opdrachtdocumenten luidt:

“I.1 Beschrijving van de opdracht

Voorwerp van deze werken

Het project betreft de realisatie (ontwerp en bouw) van een opslagloods ‘Depot Lourdeshoek’, New-Orleansstraat te Gent.

Dit omvat de volledige studieopdracht van het ontwerp voor architectuur (met inbegrip van de coördinatie van alle studies), stabiliteitsstudie, studie logistiek, studie van technieken, EPB-verslaggeving, MER-studie en omgevingsaanleg alsook de effectieve uitvoering van de bouwwerken t.e.m. de definitieve oplevering van al de werken waarop het ontwerp slaat. Een onderhoudsperiode van 2 jaar is minimum inbegrepen in de opdracht, waarbij tijdens de onderhandelingsfase een bijkomende onderhoudsperiode als optie kan voorzien worden in de opdracht.

De kenmerken van het project en de projectsite worden verder in deze Selectieleidraad bepaald in deel III Technische bepalingen.

[...].”

Uit de selectieleidraad blijkt dat, gegeven de aard van de opdracht (*Design & Build*), de kandidaten zich voor de uitvoering ervan dusdanig moeten organiseren dat voldoende aantoonbare deskundigheid, projectervaring en profiel op het vlak van zowel het ontwerp als de bouw voorliggen. In elk van de gevraagde disciplines moet de kandidaat relevante en representatieve referenties voorleggen.

Het voorgaande impliceert dat de opdrachtgever vereist dat volgende partijen (verplicht) deel uitmaken van de kandidaat dan wel optreden als onderaannemer van de kandidaat, waarbij het de kandidaat vrij staat om zich te organiseren naar zijn beste inzichten, met dien verstande dat volgende expertises verplicht deel dienen uit te maken van het samenwerkingsverband:

“(1) een aannemer (die zal instaan voor de bouw en het onderhoud; een onderhoudspartij kan ook afzonderlijk worden aangeduid)

(2) een architectenbureau (ontwerper)

- (3) een studiebureau stabiliteit (het is toegelaten dat deze discipline is geïncorporeerd in het architectenbureau)
- (4) een studiebureau technieken (HVAC, fluïda, elektriciteit, IT) (het is toegelaten dat deze discipline is geïncorporeerd in het architectenbureau)".

Daarnaast zal de kandidaat / de inschrijver ook moeten beschikken over de nodige expertise inzake logistiek, akoestiek, landschapsarchitectuur, MER-deskundigen, alsook een EPB- en ventilatieverslaggever en een veiligheidscoördinator.

Gedurende de volledige studieopdracht zal de aannemer fungeren als coördinator van de opdrachtnemer, en als contactpersoon voor de aanbestedende overheid.

3.3. Tijdens de selectiefase werden zes aanvragen tot deelneming ingediend waaronder door de verzoekende partij.

De verwerende partij komt, na analyse, tot volgende finale beoordeling in het selectieverslag van 10 februari 2025:

Nr.	Inschrijver	Score criterium 1	Score criterium 2	Score criterium 3	Totale score
1	S.	18	26	40	84
2	St.	16	26	34	76
3	De verzoekende partij	16	30	42	88
4	W.	12	22	34	68
5	A.O.W.	16	32	32	80
6	V.	14	20	38	72

In het selectieverslag wordt, conform de selectieleidraad, voorgesteld de drie best gerangschikte kandidaten te selecteren, dit zijn S., A.O.W. en de verzoekende partij.

Op 3 april 2025 keurt het college van burgemeester en schepenen van de verwerende partij het selectieverslag goed en selecteert de drie best gerangschikte kandidaten.

De kandidaten worden van deze beslissing en het selectieverslag in kennis gesteld op 15 april 2025. In diezelfde kennisgevingsbrief worden de geselecteerde kandidaten ervan op de hoogte gesteld dat de uitnodiging tot het indienen van een offerte zal worden verstuurd via het *e-Procurement* platform.

3.4. In het bijzonder bestek dat de opdracht beheerst, wordt in de ‘Administratieve bepalingen’ onder rubriek II.4. het indienen van de offerte geregeld:

“II.4. Indienen van de offerte

Iedere Offerte dient bij het Opdrachtgevend Bestuur toe te komen ten laatste op de datum en uur vermeld op de uitnodiging tot indienen van de Offerte.

Offertes worden verplicht elektronisch ingediend via het e-Procurement platform: <https://www.publicprocurement.be>, rekening houdend met de vereisten van artikel II.3.1 ‘Opmaak Offerte en Bijlagen’.

Meer informatie over het gebruik van e-Procurement kan worden bekomen via het Helpcentrum: <https://bosa.service-now.com/eprocurement?lang=nl>

BELANGRIJK: het nieuwe e-Procurement platform vervangt e-Tendering sinds 4/9/2023. Het Opdrachtgevend Bestuur wijst erop dat

- het vereist is om zich te registreren als onderneming op het nieuwe platform. Dit verloopt in twee stappen: registreren van een nieuwe gebruiker en aanmaken van de onderneming. Zie https://bosa.service-now.com/eprocurement?id=kb_article_view&sys_id=eff41e53879c3518c23143b90cbb352b
- het indienen van de aanvraag tot deelneming moet worden afgerond via de knop ‘Verzenden’. Zonder deze stap zal het Opdrachtgevend Bestuur de aanvraag tot deelneming niet ontvangen. Dit is nieuw ten opzichte van e-Tendering! Zie voor meer informatie: https://bosa.service-now.com/eprocurement?id=kb_article_view&sys_kb_id=7ee5e501872cb150c23143b90cbb3537

De Initiële Offerte en de Definitieve Offerte worden rechtsgeldig ondertekend middels de plaatsing van een geldige gekwalificeerde elektronische handtekening op het indieningsrapport in e-Procurement.

GEKWALIFICEERDE ELEKTRONISCHE HANDTEKENING

De volledige Offerte, met name het Offerteformulier, alle verplicht in te vullen Bijlagen en alle andere al dan niet verplichte documenten die de Inschrijver zelf heeft opgesteld, worden in één keer en globaal elektronisch ondertekend door de daartoe bevoegde persoon of personen.

Al deze documenten worden op een globale manier ondertekend op het ogenblik van indiening van de offerte via <https://www.publicprocurement.be> en wel op het bijhorende indieningsrapport.

Het moet gaan om een geldige gekwalificeerde elektronische handtekening. Een gescande handtekening is niet rechtsgeldig.

De elektronische handtekening moet uitgaan van de persoon of personen die bevoegd of gemachtigd is of zijn om de Inschrijver te verbinden. Indien het indieningsrapport wordt ondertekend door een gemachtigde, vermeldt hij duidelijk zijn volmachtgever(s).

Bewijs van ondertekeningsbevoegdheid

De Inschrijver voegt bij de Offerte de elektronische authentieke of onderhandse akte waaruit de bevoegdheid van de gemachtigde blijkt of een scan van het afschrift van zijn volmacht. In voorkomend geval verwijst de Inschrijver naar het nummer van de bijlage van het Belgisch Staatsblad waarin de akte bij uittreksel is bekendgemaakt (met vermelding van pagina en/of passage).

Indien de Offerte wordt ingediend door een combinatie van ondernemers zonder rechtspersoonlijkheid, gelden voormelde verplichtingen inzake elektronische ondertekening van het indieningsrapport in e-Procurement én bewijs van volmacht voor elk van de deelnemers aan de combinatie.

De Offertes worden opgemaakt in gangbare bestandsformaten bij voorbeeld .pdf, MS Office, Open Office of gelijkwaardig.

Het is niet toegestaan om:

- naast de elektronische indiening ook een papieren Offerte in te dienen
- een Offerte per e-mail over te maken
- om meer dan één elektronische Offerte in te dienen

HET VOLGENDE WORDT UITDRUKKELIJK BENADRUKT!

de Inschrijver is zelf verantwoordelijk voor het tijdig, correct en volledig opladen van zijn enige Offerte. Er worden geen documenten meer aanvaard na het afsluiten van de e-Procurement, noch per e-mail, noch op andere wijze bezorgt.

”.

3.5. Op 4 juni 2025 worden de drie geselecteerde kandidaten waaronder de verzoekende partij, via het *e-Procurement* platform uitgenodigd om een eerste offerte in te dienen. De eerste offertes moeten de verwerende partij bereiken vóór 2 december 2025 om 10:00 uur.

Er wordt in die uitnodiging nog herhaald dat de offertes moeten worden verstuurd via het *e-Procurement* platform:

“De offertes moeten verstuurd worden via het platform e-Procurement <https://www.publicprocurement.be/> die de naleving waarborgt van de voorwaarden van artikel 14 van de Wet van 17 juni 2016”.

3.6. In haar verzoekschrift stelt de verzoekende partij dat zij “rond 08u50, ruim voor het limietuur” een eerste poging heeft ondernomen om de initiële offerte via het *e-Procurement* platform in te dienen, waarop zij bij de bevestiging van de deelname waarbij de initiële offerte moet worden ingediend, de volgende foutmelding krijgt:

“Je deelname kon niet bevestigd worden.

Een andere gebruiker heeft al een indiening gestart voor de onderneming waaraan deze uitnodiging was gericht. Wil je toegang krijgen tot deze indiening, dan moet de gebruiker deze expliciet met jou delen.”

Zij onderneemt vervolgens nog pogingen met “alle interne beschikbare *logins*” van de (geselecteerde) nv A. (thans de bv F., zijnde de verzoekende partij) die belast waren met de indiening van de offerte, zonder resultaat, dat wil zeggen “dezelfde foutmelding bleef zich herhalen”.

3.7. De verzoekende partij onderneemt daarop een aantal pogingen om telefonisch contact te krijgen met een medewerker van de aanbestedende overheid, die echter niet in de mogelijkheid blijkt om de oproep te beantwoorden.

Om 09:54 uur ontvangt de verwerende partij een e-mail van de verzoekende partij waarin deze stelt dat zich een probleem heeft voorgedaan bij het *e-Procurement* platform, waardoor het onmogelijk is gebleken om de eerste offerte op te laden via dat platform en waarbij de verzoekende partij een *screenshot* voegt van de melding weergegeven hiervoor onder punt 3.6. De verzoekende partij stelt in dezelfde e-mail nog dat ook de BOSA *e-Procurement helpdesk* niet in staat blijkt om aan het probleem te verhelpen en dat deze aanraadt de opdrachtgever te contacteren “om het *deadline* moment wat aan te passen”. Zij bezorgt met dezelfde e-mail tevens haar eerste offerte via een *We Transfer*-link.

De verzoekende partij neemt onmiddellijk nadien nogmaals telefonisch contact met een medewerker van de verwerende partij, ditmaal met succes. Tijdens dat gesprek deelt de medewerker van de verwerende partij mee dat gelet op het naderende limiet uur geen verdere tussenkomst meer kan worden verleend en dat de e-mail met de *We Transfer*-link werd ontvangen.

3.8. Uit het PV van opening van 2 december 2025 (10:08 uur) gegenereerd door het *e-Procurement* platform, blijkt dat via het *e-Procurement* platform twee offertes zijn ingediend doch geen door de verzoekende partij.

3.9. Op 4 december 2025 bezorgt de verwerende partij een audit van het dossier in het *e-Procurement* platform waaruit moet blijken dat onderneming

I., die een aangeduide onderaannemer van de verzoekende partij blijkt te zijn, zijn deelname heeft bevestigd.

3.10. Na (nog) navolgende (elektronische) briefwisseling van 9 december 2025, 19 december 2025, 9 januari 2026 en 12 januari 2026 tussen de verzoekende en de verwerende partij deelt de directeur FM Themagebouwen op 16 januari 2026 de verzoekende partij mee dat haar offerte onregelmatig wordt beschouwd en, derhalve, “niet wordt toegelaten tot het verdere verloop van de gunningsprocedure”.

Deze beslissing wordt, na een door de verzoekende partij op 2 februari 2026 ingediende vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, geschorst bij arrest nr. 265.863 van 2 maart 2026 van de Raad van State (ECLI:BE:RVSCE:2026:ARR.265.863) wegens onbevoegdheid van de steller van de handeling.

3.11. Op 9 maart 2026 deelt de directeur FM Themagebouwen de verzoekende partij mee dat ingevolge het *sub* 3.10 genoemde arrest van de Raad van State de beslissing van 16 januari 2026 formeel wordt ingetrokken en de verdere stappen in de gunning zullen worden genomen door het bevoegde orgaan.

3.12. Op 31 maart 2026 wordt door de beoordelingscommissie van de stad Gent, dienst FM Themagebouwen, een ‘verslag van nazicht van de initiële offerte’ opgesteld waarin wordt voorgesteld om de offerte van de verzoekende partij uit te sluiten van het verdere verloop van de beoordeling op grond van de volgende overwegingen:

“[...]

Voorafgaande toelichting bij dit tussentijdse verslag inzake het nazicht van de Initiële Offertes:

Met dit verslag wenst de Aanbestedende Overheid de evaluatie van de Initiële Offertes op basis van volledigheid en regelmatigheid én op basis van de gunningscriteria - met oog op transparantie en een correct verloop van de plaatsingsprocedure - voor te leggen aan het college van burgemeester en schepenen. In functie van de rechtsbescherming van de verschillende inschrijvers, wordt de gemotiveerde beslissing ter kennis gebracht aan de Inschrijvers, rekening houdende met de vertrouwelijkheid van welbepaalde gegevens.

1. ALGEMENE GEGEVENS BETREFFENDE DE OPDRACHT

[...]

2. OVERZICHT VAN DE INGEDIENDE INITIËLE OFFERTES

Op basis van het PV van opening dd. 2 december 2025 werden er 2 initiële offertes ingediend bij de Aanbestedende Overheid via e-Procurement.

Nr.	Naam Inschrijver	Adres	Realisatiekost (excl. Btw)
1	S.	[...]	15.833.633,45 euro
2	B.O.W.	[...]	14.085.388,75 euro

Er werden geen papieren initiële offertes ontvangen.

Opmerkingen betreffende incidenten, etc. in het kader van de ontvangst van de initiële offertes

De uiterste datum en uur van indienen van een offerte via het platform e-Procurement was 2 december 2025 om 10u.

Op die bewuste dag deed het volgende zich voor:

- Om 09u54 kreeg het contactpunt OVOP en [P.J.] een mail van de geselecteerde kandidaat [de verzoekende partij] met de mededeling dat het dossier niet kon worden opgeladen. In deze mail werd een link opgenomen naar WeTransfer met de offerte van de geselecteerde kandidaat [de verzoekende partij]. Na 10u (exact uur niet bekend) werd telefonisch contact opgenomen met de cel in de Stad die instaat voor de publicatie en opening van offertes.

- Om 10u19 heeft [P.J.] de mail doorgestuurd naar de juridische raadgever. Toen vervolgens van daaruit contact werd opgenomen met de cel bevoegd voor de opening van offertes bleek dat de opening werd uitgevoerd om 10u08. Navraag bij de diensten van E-procurement bij de FOD BOSA levert het volgende op:

‘Zoals de foutmelding aangeeft, had iemand anders binnen de onderneming de uitnodiging voor [de nv A., thans de verzoekende partij] al gebruikt om de deelname te bevestigen. In de audit kan je ook zelf zien dat een derde persoon de deelname heeft bevestigd, naast de twee personen die wél succesvol hebben ingediend... Onze medewerkster heeft dit ook zo aan de onderneming meegedeeld. Vaak ligt interne miscommunicatie in de onderneming aan de basis van dit soort problemen. Had men ons iets vroeger gecontacteerd, dan hadden we uiteraard nog beter kunnen helpen. Het is trouwens nooit een goed idee om je offerte pas in het laatste halfuur op te laden.’

Hieruit blijkt dat het platform niet gefaald heeft, maar dat het falen bij het opladen van de initiële offerte lag aan een probleem bij de inschrijver.

Artikel 57 KB Plaatsing bepaalt dat de indieningstermijn kan worden verdaagd wanneer de Aanbestedende Overheid ‘...kennis heeft gekregen van de onbeschikbaarheid van de in artikel 14, § 7, van de wet, bedoelde elektronische platformen...’. Aan de essentiële voorwaarde voor de mogelijkheid om in laatste instantie de opening van de offertes te verdagen, nl. het falen van het platform zelf, is niet voldaan. De Aanbestedende Overheid zag, en ziet thans geen reden om dit toch te doen zonder onmiddellijke miskenning van deze regel.

Onmiddellijk onderzoek door de Aanbestedende Overheid, daarin ondersteund door de FOD BOSA, wees uit dat het platform e-Procurement niet faalde zoals bedoeld in artikel 57, §1 van het KB Plaatsing, doch perfect werkte. De Aanbestedende Overheid heeft zelf geen waarschuwing ontvangen van de FOD BOSA i.v.m. een systeemfout in het platform. Datzelfde onderzoek wees uit dat het indienen van de initiële offerte voor de betrokken geselecteerde kandidaat geblokkeerd was door een interne fout bij de kandidaat zelf, met name werd de uitnodigingsruimte aangemaakt door een onderaannemer doch niet intern verder gedeeld binnen de organisatie van de geselecteerde kandidaat.

De initiële offerte van de geselecteerde kandidaat [de verzoekende partij] werd via e-mail ingediend, maar kan conform een uitdrukkelijke besteksbepalings opgenomen

in artikel II.4 van de gunningsleidraad niet aanvaard worden. De indiening van een initiële offerte per e-mail werd uitdrukkelijk verboden.

Artikel 76 KB Uitvoering voorziet in de mogelijkheid om substantiële onregelmatigheden te regulariseren bij procedures waarin onderhandelingen zijn toegestaan. Voor opdracht boven de Europese drempel moet dit aldus voorzien zijn in het bestek. Gezien dit een Europese opdracht is, werd deze mogelijkheid voorzien op blz. 38 ev. in het bestek. In deze bestekbepaling heeft de Aanbestedende Overheid zich het recht voorbehouden om tot regularisatie over te gaan. Met andere woorden rust er op de Aanbestedende Overheid in deze geen verplichting om tot regularisatie over te gaan. Op blz. 58 wordt het indienen van een offerte via E-procurement verplicht opgelegd. Bovendien staat expliciet op blz. 59 dat een offerte indienen via mail niet wordt toegestaan.

Het is de overtuiging van de Aanbestedende Overheid dat er überhaupt niet kon worden overgegaan tot regularisatie. Het gebruik van het E-procurement platform is een verplichte vormvereiste om te offerte in te dienen, zodat kan gesteld worden dat door niet gebruik van dit platform er in wezen geen sprake is van een ingediende offerte. Regularisatie staat enkel open voor bestaande ingediende offertes waar onregelmatigheden worden bij vastgesteld zoals bijvoorbeeld de handtekening. Temeer daar indiening via mail expliciet is uitgesloten.

Het indienen van een offerte via mail is geen regelbare ‘detailfout’, maar een miskenning van de wijze van indiening zelf en in strijd met de bestekbepalingen. Het gebruik van het E-procurement platform draagt niet enkel bij tot de efficiëntie en transparantie van plaatsingsprocedures en tot de mogelijkheid voor economische actoren om hun aanvraag tot deelneming te stellen of een offerte in te dienen op de hele Europese interne markt (memorie van toelichting bij het ontwerp dat heeft geleid tot de wet overheidsopdrachten 2016, Parl. St., Kamer, 2015-2016, DOC 54-1541/001, pp. 34-35), maar ook tot de gelijkheid onder de inschrijvers en al dus misbruiken en manipulaties beoogt te vermijden. Er is hoofde van de geselecteerde kandidaat [de verzoekende partij] geen sprake van vergissing, overmacht of ongelijke behandeling. Het is aan deze kandidaat om de aanvraag tot deelneming of offerte correct in te dienen; het is in beginsel niet de taak van de Aanbestedende Overheid om te verhelpen aan de fouten die een inschrijver in dit verband begaat.

Doordat, door eigen toedoen van de betrokken geselecteerde kandidaat, geen initiële offerte werd ingediend via het platform e-Procurement door de betrokken geselecteerde kandidaat is het niet mogelijk voor de betrokken geselecteerde kandidaat om alsnog op voet van gelijkheid deel te nemen aan de plaatsingsprocedure. Namelijk zal de betrokken kandidaat- indien hij alsnog zou worden toegelaten om een initiële offerte op correcte wijze in te dienen – over betekenisvol meer tijd beschikken om een initiële offerte op te maken. De kwaliteit van de initiële offerte is determinerend voor het verdere verloop van de plaatsingsprocedure (m.n. wat betreft de keuze om (al dan niet) te onderhandelen,...) zodat de gelijke behandeling onherroepelijk op de helling zou komen te staan. Er bestaat derhalve geen piste waarbij de betrokken geselecteerde kandidaat alsnog rechtmatig kan deelnemen aan de plaatsingsprocedure.

Conclusie:

De Initiële Offerte van [de verzoekende partij] wordt uitgesloten van het verdere verloop van de beoordeling.

[...]”.

3.13. Op 9 april 2026 keurt het College van burgemeester en schepenen van de stad Gent het ‘verslag van nazicht van de initiële offertes’ van

31 maart 2026 goed, evenals de uitsluiting van de offerte van de verzoekende partij “wegens het, door eigen toedoen, niet in geslaagd zijn om tijdig een offerte in te dienen” en het opstarten van de onderhandelingen met de inschrijver die de economisch meest voordelige regelmatige initiële offerte heeft ingediend.

Met een e-mail van 13 april 2026 en een aangetekende zending, wordt de verzoekende partij in kennis gesteld van de beslissing van het College van burgemeester en schepenen waarbij haar initiële offerte wordt uitgesloten van het verdere verloop van de procedure, evenals van een kopie (van het uittreksel) van het hiervoor aangehaalde ‘verslag van nazicht van de initiële offerte’ dat als bijlage bij die kennisgeving is gevoegd.

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Vertrouwelijkheid van bepaalde stukken

4. Beide partijen vragen om de vertrouwelijke behandeling van een aantal door hen neergelegde stukken die zij in de inventaris als vertrouwelijk aanduiden en waarbij zij de redenen opgeven waarom zij om die vertrouwelijke behandeling vragen.

Er zijn geen gronden aangevoerd door de partijen om het aangevoerde vertrouwelijk karakter ervan, althans in deze fase van het geding, te lichten, zodat er geen reden is de gevraagde vertrouwelijkheid te lichten, met uitzondering van wat hierna volgt wat de bestreden beslissing betreft. De Raad van State mag overigens deze vertrouwelijke stukken in zijn beoordeling betrekken.

V. Regelmatigheid van de rechtspleging

5. Artikel 2, § 1, tweede tot vierde lid, van het besluit van de regent van 23 augustus 1948 ‘tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State’ (hierna: de algemene procedureregeling) is op grond van artikel 8, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 19 november 2024 ‘tot bepaling van de rechtspleging in kort geding en

tot wijziging van diverse besluiten betreffende de procedure voor de afdeling Bestuursrechtspraak van de Raad van State' (hierna: het koninklijk besluit van 19 november 2024) – dat immers verwijst naar artikel 4, § 1, tweede lid van dat besluit – van toepassing op een vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid waarin, zoals te dezen, nog geen verzoekschrift tot nietigverklaring is ingediend.

De vordering moet bijgevolg een samenvatting van het middel bevatten als voor het middel een verdere uiteenzetting nodig is. Luidens voornoemd artikel 2, § 1, derde lid, van de algemene procedureregeling kan de ontstentenis van de samenvatting van de grief niet leiden tot de niet-ontvankelijkheid van het middel, maar luidens het verslag aan de Koning bij het koninklijk besluit van 21 juli 2023 dat deze verplichting invoerde, heeft “die ontstentenis [...] als enig mogelijk gevolg voor de verzoeker dat de draagwijdte van zijn grief niet correct samengevat en dus begrepen wordt in het verslag van de auditeur en in het arrest” (BS 26 juli 2023, 62630).

Te dezen bevat het verzoekschrift weliswaar een uiteenzetting van elk middel met een toelichting van de wijze waarop de in elk middel aangehaalde normen zijn geschonden, maar geen enkel middel bevat een samenvatting van de grieven in de zin van de voornoemde bepalingen, terwijl het verzoekschrift zeer omstandige uiteenzettingen over meerdere pagina's bevat, waarin de verzoekende partij in detail en concreter ingaat op de argumenten die volgens haar elk middel ondersteunen.

Het komt aan de Raad van State niet toe om, in de plaats van deze partij, te doen wat die partij moet doen. Uit wat voorafgaat volgt dat, zeker in een kortgedingprocedure ingeleid bij uiterst dringende noodzakelijkheid waarin ook het recht van verdediging van de overige partijen is beperkt, de verzoekende partij moet verdragen dat de Raad van State de grieven begrijpt als hierna is gedaan.

VI. Herinnering aan de schorsingsvoorwaarden

6. Krachtens artikel 17, §§ 1, 5 en 6, van de gecoördineerde wetten

op de Raad van State, gelezen in samenhang met de artikelen 15 en 31 van de wet van 17 juni 2013 ‘betreffende de motivering, de informatie en de rechtsmiddelen inzake overheidsopdrachten, bepaalde opdrachten voor werken, leveringen en diensten en concessies’, moet enkel worden onderzocht of in de voorliggende vordering tot schorsing die is ingesteld volgens de procedure bij uiterst dringende noodzakelijkheid, een ernstig middel waarvan het onderzoek zich leent voor een versnelde behandeling of een klaarblijkelijke onwettigheid wordt aangevoerd.

VII. Onderzoek van de middelen

A. Eerste middel

Uiteenzetting van het middel / Standpunt van de partijen

7. In het eerste middel voert de verzoekende partij een schending aan van “het proportionaliteitsbeginsel, zoals vervat in de artikelen 5, 14 § 1, § 6 en § 7 en artikel 38, §§ 2 en artikel 4 van de wet van 17 juni 2016 ‘inzake overheidsopdrachten (hierna: [de wet van 17 juni 2016]), schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en van de materiële motiveringsplicht als algemene beginselen van behoorlijk bestuur”.

De verzoekende partij verzet zich in essentie tegen een formele en rigide toepassing van procedureregels – te dezen, de (in het bestek) opgelegde elektronische indiening van de offerte via het *e-Procurement* platform voor een welbepaald tijdstip – wanneer deze toepassing, losgekoppeld van haar doel, leidt tot een ongerechtvaardigde uitsluiting van een ondernemer die zich daadwerkelijk en tijdig in de procedure heeft willen inschrijven. De verzoekende partij zet aan de hand van concrete gegevens en bewijsstukken uiteen dat zij zich heeft geschikt naar de verplichting om vóór de limietdatum en vóór het limiet uur een offerte via het elektronisch platform in te dienen, doch dat de verzoekende partij hierin werd gehinderd door een technische blokkering van dat platform.

Beoordeling

8. In zoverre de verzoekende partij aanvoert dat de verwerende partij met miskenning van “zowel de feitelijke chronologie als de juridische draagwijdte van artikel 14 van de wet van 17 juni 2016” haar offerte onterecht als onregelmatig heeft beoordeeld omdat die wel degelijk tijdig op 2 december 2025 vóór 10.00 via een *We Transfer* – link was ingediend maar een probleem was gerezen bij het gebruik van het *e-Procurement* platform, wordt zij om de hierna uiteengezette redenen niet bijgevalen.

Vooreerst merkt de Raad van State op dat uit artikel 14, § 1, van de wet van 17 juni 2016 volgt dat de communicatie en de informatie-uitwisseling tussen de aanbesteder en de ondernemers in beginsel in alle fasen van de plaatsingsprocedure met behulp van elektronische communicatiemiddelen plaats vindt, daarin begrepen de in paragraaf 7 van diezelfde bepaling bedoelde elektronische indiening en ontvangst van de offertes. Onverminderd paragraaf 5, moeten de voor communicatie langs elektronische weg te gebruiken instrumenten en middelen en de technische kenmerken daarvan niet-discriminerend en algemeen beschikbaar zijn alsmede interoperabel met algemeen gebruikte ICT en mogen deze de toegang van ondernemers tot de plaatsingsprocedure niet beperken.

Artikel 14, § 6 voorziet nog dat bij elke mededeling, uitwisseling en opslag van informatie de aanbesteder ervoor zorgt dat de integriteit van de gegevens en de vertrouwelijkheid van de offertes en aanvragen tot deelneming gewaarborgd zijn en dat hij pas na het verstrijken van de uiterste termijn voor de indiening kennis neemt van de inhoud van de offertes en aanvragen tot deelneming. Paragraaf 7 van datzelfde artikel 14 stelt tot slot de waarborgen vast die de “elektronische platformen” moeten bieden door te voorzien in passende technische voorzieningen en procedures. Zo dient (onder meer) gewaarborgd dat het exacte tijdstip en de exacte datum van ontvangst van de offertes precies kan worden vastgesteld, redelijkerwijs kan worden verzekerd dat niemand vóór de opgegeven uiterste data toegang kan hebben tot verstrekte informatie, alleen de gemachtigde personen de data voor openbaarmaking van de ontvangen gegevens kunnen vaststellen of wijzigen, enzovoort.

9. Ook in het te dezen toepasselijke bijzonder bestek is onder de eerder aangehaalde rubriek ‘II.4 Indiening van de offerte’ het gebruik van het *e-*

Procurement platform in uitdrukkelijke en duidelijke bewoordingen verplicht gesteld, ook wat de indiening van de offertes betreft. Daarin wordt tevens gesteld dat het niet is toegestaan om een offerte per e-mail over te maken en dat de inschrijver zelf verantwoordelijk is voor het tijdig, correct en volledig opladen van zijn enige offerte (*cfr. supra* punt 3.4.).

Bovendien, ook in de uitnodigingbrief van 4 juni 2025 voor de indiening van de offertes wordt herhaald dat deze moeten worden verstuurd via het *e-Procurement* platform dat de naleving waarborgt van de voorwaarden van artikel 14 van de wet van 17 juni 2016 (*cfr. supra* punt 3.5).

10. Zoals te dezen uit de feitelijke uiteenzetting is gebleken (*cfr. supra* punt 3.6) is bij de ‘deelnamebevestiging’ waarbij de initiële offerte moet worden ingediend, aan de verzoekende partij door het platform volgende foutmelding gegeven:

“Je deelname kon niet bevestigd worden.
Een andere gebruiker heeft al een indiening gestart voor de onderneming waaraan deze uitnodiging was gericht. Wil je toegang krijgen tot deze indiening, dan moet de gebruiker deze expliciet met jou delen”.

Deze melding die duidelijk is – en waarvan de waarachtigheid niet wordt betwist –, heeft echter, anders dan de verzoekende partij voorhoudt, geen betrekking op een fout in het systeem van *e-Procurement* zelf, maar wordt weergegeven wegens een handeling van de verzoekende partij waaraan bepaalde gevolgen zijn verbonden en die enkel langs de zijde van de inschrijver kunnen worden verholpen.

Zo valt op de publiek toegankelijke *website* van het helpcentrum van *e-Procurement*, wat betreft de raadpleging van een uitnodiging (zie “Helpcentrum *e-Procurement*”, onder ‘Startpagina’ – ‘Overheidsopdrachten’ – ‘Ondernemingen’ – ‘Uitnodigingen’ – ‘Uitnodiging raadplegen’), onder meer het volgende te lezen:

“Meerdere personen binnen dezelfde onderneming kunnen de uitnodiging aanvaarden en de documenten raadplegen, maar slechts één gebruiker kan de deelname definitief bevestigen (zie verder in dit artikel)”; en,

“Binnen een onderneming kan slechts één persoon de deelname aan een dossier bevestigen. Ben jij niet degene die de offertedocumenten moet opladen en/of de indiening moet ondertekenen, klik dan niet op deze knop. Zodra iemand binnen dezelfde onderneming zijn deelname aan het dossier heeft bevestigd, krijgen andere collega's die dit proberen een foutmelding.

De enige manier om alsnog via dezelfde link toegang te krijgen, is dat de persoon die de deelname eerder heeft bevestigd, deze deelname volledig annuleert.

De ondernemingsgebruiker die de deelname bevestigd heeft, kan wel altijd zijn *indieningsruimte delen* met andere collega's of met een andere onderneming (bijvoorbeeld in geval van een tijdelijke maatschap). Op die manier kan je wel met meerdere personen werken aan hetzelfde dossier”.

In het bestek (*cfr. supra* punt 3.4) wordt daarnaar verwezen.

Hoe die toegangsrechten – om andere collega's, desgevallend binnen een samenwerkingsverband, toegang te geven tot je indieningsruimte – kunnen worden toegekend, wordt aansluitend gedetailleerd uiteengezet op de betrokken *website* (door te klikken op '*Indieningsruimte delen*').

11. De te dezen ontvangen foutmelding is dus geenszins te wijten aan een probleem of technisch manco op het *e-Procurement* platform, maar, zo lijkt, aan het feit dat de verzoekende partij – of een partner in haar samenwerkingsverband – niet tijdig had toegelaten dat de indieningsruimte werd gedeeld met diegene die de initiële offerte zou indienen, terwijl iemand anders de uitnodiging had aanvaard, wat ook blijkt uit het antwoord van BOSA na bevraging door de aanbestedende overheid.

Anders dan wat de verzoekende partij voorhoudt, had zij, na kennisneming van de foutmelding die ze bekwam, wel degelijk de blokkering zelf kunnen (laten) opheffen, tenminste als zij daartoe tijdig, met kennis van de gebruiksaanwijzingen en algemene tips bij het gebruik van het platform, de vereiste stappen had ondernomen, dan wel door de initiële offerte te laten indienen door diegene die de uitnodiging had aanvaard.

De helpdesk van *e-Procurement* kan bezwaarlijk de verantwoordelijkheid worden toegekend om nog op de dag zelf van de indiening van de initiële offerte, geringe tijd voor het verstrijken van het limiet uur, mee te delen wie bij de verzoekende partij (of haar partners in haar

samenwerkingsverband) de uitnodiging had aanvaard en die dan ook de offerte moest indienen op het platform. De verantwoordelijkheid kan, zo lijkt, evenmin worden afgewenteld op de verwerende partij. Het komt haar op het eerste gezicht niet toe – en al zeker niet om enkele minuten vóór de indiening van de offerte – op zoek te gaan naar de identiteit van de persoon die bij de verzoekende partij of bij een van haar partners in het samenwerkingsverband de uitnodiging had aanvaard en vervolgens ook heeft beslist om de indieningsruimte niet te delen met anderen, dan wel deze te verrichten handelingen heeft veronachtzaamd. Van een zorgvuldige professioneel en gespecialiseerde inschrijver zoals te dezen mag immers worden verwacht dat deze op de hoogte is, minstens (ruim) bijtijds kennis neemt, van de mededeling(en) die op de *website* van *e-Procurement* (en waarnaar het bestek bovendien verwijst) duidelijk zijn opgenomen, over hoe meerdere personen kunnen werken aan hetzelfde dossier en hoe moet worden gehandeld opdat kan worden gegarandeerd dat de verantwoordelijke voor de indiening van de offerte die taak ook effectief kan volbrengen door tijdig de vereiste toegangsrechten te delen.

12. Uit het voorgaande volgt dat het middel, in de mate het als premisse heeft dat het *e-Procurement* platform was geblokkeerd of niet beschikbaar was, feitelijke grondslag mist, alsook in de mate erin wordt aangevoerd dat de verzoekende partij objectief was verhinderd om haar offerte via het verplichte kanaal in te dienen. Binnen het samenwerkingsverband was er blijkbaar één persoon die de deelname had bevestigd en vervolgens niet van de mogelijkheid had gebruikgemaakt om de indieningsruimte te delen met anderen. De verzoekende partij moet de gevolgen dulden van de keuze die binnen dat samenwerkingsverband wordt gemaakt om de aanvraag tot deelneming te laten indienen door een studiebureau waarbij – desgevallend door onachtzaamheid of vergetelheid – de indieningsruimte vervolgens niet wordt gedeeld met de overige partners van het samenwerkingsverband.

De omstandigheid dat, via de *We Transfer*-link, “de volledige offerte inhoudelijk reeds beschikbaar was”, doet het op het eerste gezicht niet anders zien, omdat de offerte nog steeds diende te worden ingediend via het *e-Procurement* platform. Er kan moeilijk worden voorgehouden dat het een onredelijke eis is van een aanbesteder dat offertes voor een opdracht worden

ingediend via *e-Procurement* en niet op papier, per e-mail of via een *WeTransfer*-link zoals door het eerder genoemde artikel 14 van de wet van 17 juni 2016 is voorzien.

Het is dan ook niet de verwerende partij, zo lijkt, die haar zorgvuldigheidsplicht zou hebben geschonden, maar wel de verzoekende partij die, in het licht van de concrete omstandigheden van de zaak, onzorgvuldig heeft gehandeld.

Er rust op de verwerende partij geen plicht om enkele minuten vóór de *indieningsdeadline* na te gaan wie de uitnodiging binnen het samenwerkingsverband had aanvaard, had beslist om de indieningsruimte niet te delen of, gebeurlijk, had verzuimd deze te delen, om die informatie vervolgens nog tijdig mee te delen aan de verzoekende partij opdat zij intern de nodige stappen kon zetten die al geruime tijd waren uiteengezet op de website van *e-Procurement*. Het gaat hier om een interne aangelegenheid bij de verzoekende partij, waarbij niet, noch tijdig, de juiste instructies zijn gegeven aan het personeel binnen het samenwerkingsverband, dan wel niet zijn opgevolgd.

13. In de mate de verzoekende partij steun wil zoeken in het arrest nr. 240.186 van 14 december 2017 (ECLI:BE:RVSCE:2017:ARR. 240.186) van de Raad van State lijkt dit niet tot een ander oordeel te kunnen leiden.

In die zaak was er namelijk een melding op het *e-Procurement* platform dat de *server* tijdelijk in de onmogelijkheid was om het “verzoek te behandelen door onderhoud uitvaltijd of capaciteitsproblemen”. De Raad van State oordeelde in die zaak dat de verzoekende partijen een begin van bewijs van overmacht hadden aangebracht omdat de onbeschikbaarheid van het platform niet kon worden toegerekend aan de verzoekende partijen. De Raad van State overwoog wat volgt (punt 16):

“Te dezen lijkt, in tegenstelling tot het standpunt van de verwerende partij in de bestreden beslissing, op het eerste gezicht uit dit verslag [lees: van BOSA] bovendien geenszins te kunnen worden afgeleid dat op 15 september 2017, en in het bijzonder rond het tijdstip waarop de verzoekende partijen poogden de aanvraag tot deelneming in te dienen, het e-tenderingplatform zonder manco werkte”.

In het voorliggende geval is evenwel de situatie anders, zo lijkt. Er was immers zoals hiervoor reeds is uiteengezet, geen enkel probleem of technisch manco met het *e-Procurement* platform zelf, maar wel een probleem bij de verzoekende partij wat betreft de aanduiding van de persoon of personen die de deelname aan de opdracht mochten bevestigen. Dat de verzoekende partij het noorden kwijt was wat de (identiteit van de) persoon betreft die de offerte moest (of nog kon) indienen – die namelijk dezelfde moet zijn als diegene die de deelname had bevestigd als die de indieningsruimte niet deelt –, en hierdoor niet tijdig een offerte kan worden ingediend (en waaraan gelet op het naderende limiet uur ook niet meer (tijdig) kon worden verholpen), kan niet worden gelijkgesteld met een kunstmatige beperking van de mededinging.

Het lag in handen van de verzoekende partij om de indieningsruimte te laten delen met anderen. Het is dan ook niet de verwerende partij die een beperking heeft gecreëerd, maar wel de interne werking van de verzoekende partij of een miscommunicatie onder de partners van het samenwerkingsverband, die heeft verhinderd dat de verzoekende partij haar offerte tijdig kon indienen op de wijze bepaald bij het bestek.

Evenmin wordt door deze gang van zaken de gelijkheid onder de inschrijvers aangetast: iedere inschrijver die (om welke interne reden ook) had beslist om de indieningsruimte op het *e-Procurement* platform niet te delen (dan wel had veronachtzaamd om deze te delen) met iemand anders dan diegene die de deelname had bevestigd, verkeerde in dezelfde situatie als de verzoekende partij en verkeerde in een verschillende situatie als de inschrijver die de indieningsruimte wel had gedeeld. Het is niet de taak van de verwerende partij om daaraan te verhelpen.

14. Gelet op de voorgaande feitelijke vaststellingen kan niet worden aangenomen dat er een schending van artikel 5, § 1, van de wet van 17 juni 2016 voorligt, noch dat de verzoekende partij niet op een proportionele wijze werd behandeld, zoals opgelegd door artikel 4, eerste lid, van diezelfde wet. Het gaat in het voorliggende geval enkel om een gevolg van de eigen handelwijze van de verzoekende partij binnen het samenwerkingsverband waarin zij optrad. De verzoekende partij was voorts op de hoogte, minstens moet geacht worden op de

hoogte te zijn van het besteksvereiste (*in extenso* aangehaald *supra* onder punt 3.4) dat zij zelf verantwoordelijk was voor het tijdig, correct en volledig opladen van de offerte en dat er geen documenten meer zouden worden aanvaard na het afsluiten van de indieningsruimte op *e-Procurement*, noch per e-mail, noch op een andere wijze bezorgd. Door zoals hiervoor is uiteengezet, de indieningsruimte niet met anderen te delen, kan de verzoekende partij niet het recht verwerven of zich het recht voorbehouden om haar offerte – anders dan het bestek voorschrijft – dan maar per e-mail of via een *We Transfer*-link op te sturen, omdat zij blijkbaar niet meer wist wie eerder binnen het samenwerkingsverband had bevestigd en wie derhalve, zonder verlenen van toekenningsrechten, nog de offerte kon indienen. Eisen dat inschrijvers het *e-Procurement* platform gebruiken, teneinde de gelijke behandeling (en transparantie) te verzekeren, maar alsnog een e-mailindiening toelaten bij een inschrijver die zijn indieningsruimte niet heeft gedeeld en daarom niet kon indienen, zou net die gelijke behandeling minder verzekeren, zo lijkt.

15. De bestreden beslissing om in de gegeven omstandigheden de verplichting om via het *e-Procurement* platform te communiceren te handhaven, kan dan wel door de verzoekende partij als “strikt” of “streng” worden ervaren maar dat maakt de beslissing daarom niet onwettig, noch onredelijk of disproportioneel.

Dat de verwerende partij de indieningsdatum niet heeft willen verplaatsen in de betrokken feitelijke omstandigheid, kan niet worden beschouwd als een optreden dat de perken van de wettigheid te buiten gaat. Er was namelijk geen probleem met *e-Procurement*, er is slechts een gevolg van de eigen handelwijze van de verzoekende partij binnen haar samenwerkingsverband. Het komt, zo lijkt, de verwerende partij niet toe de verplichting om de ongewenste gevolgen daarvan te milderen, laat staan om de niet-indiening van de offerte op de wijze bepaald bij het bestek, te regulariseren.

16. Wat de aangevoerde schending van de motiveringsplicht betreft, stelt de Raad van State vast dat in de bestreden beslissing op gedetailleerde wijze wordt uiteengezet wat de feitelijke aspecten zijn, die de zaak kenmerken. Zoals reeds uiteengezet, kan het standpunt van de verzoekende partij niet worden gevolgd dat er sprake was van een blokkering van het *e-Procurement* platform. Het is dus,

zo lijkt, de verzoekende partij die voorbijgaat aan de correcte feitelijke grondslag die tot de bestreden beslissing heeft geleid.

Dat er, zoals de raadsman van de verzoekende partij ter terechtzitting nog beklemtoont, nog andere pogingen tot telefonisch contact hebben plaatsvonden in de ochtend voor het verstrijken van het limiet uur dat was vastgesteld om 10.00 uur dan de telefoongesprekken die in het verslag van nazicht worden vermeld, weerlegt niet de redenen op grond waarvan de aanbestedende overheid haar beslissing, zoals uiteengezet in het verslag van nazicht, heeft genomen en op grond waarvan zij mocht aannemen, zo lijkt, dat een offerte per *e-mail* niet kon worden aanvaard.

17. Gelet op het voorgaande toont de verzoekende partij naar het oordeel van de Raad van State niet aan met de daartoe vereiste ernst *prima facie* dat een schending van de in het middel ingeroepen bepalingen en beginselen voorligt.

Het middel is niet ernstig.

B. Tweede middel

Uiteenzetting van het middel

18. In het tweede middel van haar verzoekschrift voert de verzoekende partij een schending aan van artikel 4 van de wet van 17 juni 2016, de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 ‘betreffende de uitdrukkelijke motivering van bestuurshandelingen’, artikel 57, § 1 van het koninklijk besluit van 18 april 2017 ‘plaatsing overheidsopdrachten in de klassieke sectoren’ (hierna: het koninklijk besluit van 18 april 2017), evenals van het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheidsbeginsel en het evenredigheidsbeginsel als beginselen van behoorlijk bestuur.

In het tweede middel verwijt de verzoekende partij de verwerende partij in essentie dat – hoewel artikel 57, 1, van het koninklijk besluit van 18 april 2017 de aanbestedende overheid daartoe de mogelijkheid biedt –, de

verwerende partij heeft nagelaten om de limietdatum en het limiet uur voor het indienen van de offertes te verdagen, hoewel zij voordien kennis heeft gekregen van de niet-beschikbaarheid van het elektronisch platform. De verwerende partij is aldus voorbijgegaan aan het begin van een bewijs van onbeschikbaarheid van het platform *c.q.* overmacht dat de verzoekende partij had bijgebracht hoewel dit begin van bewijs “tijdig”, namelijk vóór de indieningslimiet is bijgebracht. Door aldus te handelen zou de verwerende partij de haar toekomende beoordelingsbevoegdheid hebben miskend. Daarnaast geeft de verzoekende partij nog aan dat het aanklikken van de *We Transfer*-link in de e-mail niet verenigbaar is met het handhaven van een limietdatum of -uur voor het indienen van een offerte.

Beoordeling

19. Artikel 57, § 1 van het koninklijk besluit van 18 april 2017 luidt:

“De aanbestedende overheid kan beslissen de limietdatum en het limietuur voor het indienen van de aanvragen tot deelneming of van de offertes te verdagen, wanneer zij kennis heeft gekregen van de onbeschikbaarheid van de in artikel 14, § 7, van de wet, bedoelde elektronische platformen. Deze verdaging moet minstens zes dagen zijn voor de opdrachten waarvan het geraamde bedrag lager ligt dan de drempel voor de Europese bekendmaking en minstens acht dagen voor de opdrachten waarvan het geraamde bedrag gelijk is aan of hoger is dan de voormelde drempel, onverminderd artikel 8, § 1, derde lid.

In geval van een verdaging overeenkomstig het eerste lid gaat de aanbestedende overheid over tot een aangepaste bekendmaking tot mededeling van de nieuwe datum voor de indiening van de aanvragen tot deelneming of de offertes, al naargelang.”

Het tweede middel is wederom geënt op het uitgangspunt dat het *e-Procurement* platform onbeschikbaar was voor de verzoekende partij. Zoals geoordeeld in het eerste middel, mist dat uitgangspunt evenwel feitelijke grondslag waardoor het middel niet ernstig kan worden bevonden in zoverre het daarop is gestut. Het niet correct organiseren van interne toegangsrechten door de inschrijver binnen het samenwerkingsverband met het oog op de toegang tot het *e-Procurement* platform vormt een interne tekortkoming die binnen de verantwoordelijkheid (en de risicosfeer) van de inschrijver valt.

20. Het aangehaalde artikel 57, § 1, eerste lid, van het koninklijk besluit van 18 april 2017 dat voorziet in een verdaging van de limietdatum en het

limiet uur voor het indienen van een offerte, is enkel van toepassing wanneer het *e-Procurement* platform onbeschikbaar is, wat te dezen niet het geval was. Het betreft te dezen geen “onbeschikbaarheid van het elektronisch platform” zodat – daargelaten nog de vraag of deze bepaling in het voorliggende geval wel toepassing kan vinden – van de verwerende partij redelijkerwijze niet kan worden verwacht om dergelijke interne problemen die zich situeren *binnen* de inschrijvende onderneming of het samenwerkingsverband dat hij is aangegaan, op te lossen opdat die inschrijver alsnog tijdig een offerte zou kunnen indienen. Het bestek liet de verwerende partij evenmin toe om een offerte per e-mail te aanvaarden, ook al zou een medewerker van de aanbestedende overheid hebben bevestigd dat zij een *We Transfer*-link had ontvangen. Het opmerken dat een e-mail werd ontvangen of klikken op een *We Transfer*-link door een medewerker van de verwerende partij, doet niet plots de besteksverplichting om geen offerte per e-mail te aanvaarden vervallen of teniet.

Zoals reeds bij de beoordeling van het eerste middel is uiteengezet, ligt er te dezen – anders dan in de zaak die geleid heeft tot het eerdergenoemde arrest nr. 240.186 van 14 december 2017 – geen begin van bewijs van overmacht voor omwille van een niet-beschikbaarheid, blokkering of technisch manco van het *e-Procurement* platform. Enige vergelijking met dat arrest gaat dus niet op om dezelfde redenen zoals die eerder hiervoor zijn uiteengezet.

21. In de mate de verzoekende partij nog aanvoert dat het *downloaden* van de offerte via de *WeTransfer*-link, de verwerende partij verhindert om de offerte toch nog onregelmatig te verklaren, wordt zij evenmin bijgevalen.

Dat er kennis wordt genomen van (het bestaan van een niet regelmatig ingediende) offerte door een aanbestedende overheid sluit niet uit dat het onderzoek ervan nog steeds leidt tot de beslissing dat de offerte als onregelmatig wordt beschouwd, bijvoorbeeld omdat die werd ingediend op een wijze die strijdt met de bepalingen van het bestek. Het is de verzoekende partij die zelf ervoor heeft geopteerd om haar offerte, omdat zij niet meer (tijdig) kon achterhalen wie op *e-Procurement* de offerte mocht indienen *c.q.* over de vereiste toegangsrechten beschikte, per e-mail op te sturen. Zij kan de verwerende partij dan ook niet bekritisieren, omdat die kennis zou hebben kunnen nemen van een

offerte die niet regelmatig was ingediend. Daarenboven valt moeilijk in te zien, zo lijkt, hoe een aanbestedende instantie zonder kennis te hebben van het bestaan van een offerte, minstens van de indiening ervan, zij die op gemotiveerde wijze onregelmatig kan verklaren.

22. De kritiek van de verzoekende partij dat zij niet heeft kunnen deelnemen aan het presentatiemoment van 13 januari 2026 en de verdere procedure omdat haar offerte niet tijdig op regelmatige werd ingediend, wat haar werd meegedeeld door een medewerker van de aanbestedende overheid op 9 januari 2026 en, vervolgens, door de directeur FM Themagebouwen op 16 januari 2026 zonder dat een beslissing voorlag van het daartoe krachtens het publiekrecht bevoegde orgaan, is ongelukkig, doch doet niet anders besluiten.

Dat de eerdere “beslissing” van 16 januari 2026 bij ’s Raad’s arrest van 2 maart 2026 werd geschorst bij uiterst dringende noodzakelijkheid omdat ze niet werd genomen door het daartoe bevoegde orgaan, is te dezen niet (langer) dienstig en mist doel. De verzoekende partij heeft geen regelmatige offerte ingediend wat inmiddels is vastgesteld door het daartoe bevoegd orgaan en het gevolg daarvan is dat zij uitgesloten wordt van de volgende stappen van de plaatsingsprocedure.

Door in de concrete omstandigheden van de zaak niet over te gaan tot een verdaging van het tijdstip voor indiening van de offertes en, zoals gemotiveerd in het verslag van nazicht, over te gaan tot een onregelmatigbevinding, heeft de verwerende partij niet op een onevenredige wijze gehandeld.

23. Een schending van de in het middel ingeroepen bepalingen en beginselen is niet aangetoond.

Het middel is niet ernstig.

C. Derde middel

Uiteenzetting van het middel

24. In het derde middel roept de verzoekende partij een schending in van artikel 76 van het koninklijk besluit van 18 april 2017, van het ‘*patere legem quam ipse fecisti*’- beginsel, evenals van “het zorgvuldigheidsbeginsel, het redelijkheids- en proportionaliteitsbeginsel, alsook van de materiële motiveringsplicht”.

De verzoekende partij betoogt in essentie dat de verwerende partij de offerte had moeten regulariseren.

Zij meent dat indien wordt aangenomen dat de indiening van de offerte via *We Transfer*-link in plaats van via het elektronisch platform met een substantiële onregelmatigheid is behept, dergelijke onregelmatigheid in aanmerking komt voor regularisatie. De niet-naleving van de verplichting tot elektronische indiening is, aldus de verzoekende partij, niet opgenomen in de limitatieve lijst van substantiële onregelmatigheden die nooit kunnen worden geregulariseerd. Evenmin wordt in het bestek deze niet-naleving expliciet aangeduid als een onregelmatigheid waarvoor regularisatie uitgesloten is. Dat de mogelijkheid tot regularisatie niet werd toegestaan zou de grenzen van de redelijkheid te buiten gaan.

Beoordeling

25. Vooreerst kan de verzoekende partij niet worden gevolgd in haar betoog dat zij tijdig een offerte heeft ingediend. Zij heeft namelijk niet op de wijze voorgeschreven door het bestek de offerte aan de aanbestedende overheid voorgelegd. De offerte was dus niet op regelmatige wijze ingediend, wat wordt ondersteund door het bepaalde in artikel 76, § 1, vierde lid, 2°, van het koninklijk besluit van 18 april 2017:

“De volgende onregelmatigheden worden met name als substantieel beschouwd:
[...];
2° de niet-naleving van de vereisten bedoeld in de artikelen 38, 42, 43, § 1, 44, 48, § 2, eerste lid, 54, § 2, 55, 83 en 92 van dit besluit en in artikel 14 van de wet, voor zover zij verplichtingen bevatten ten aanzien van de inschrijvers;
[...].”

Reeds op grond van die bepaling kan, zo lijkt, de verzoekende partij niet worden gevolgd waar zij stelt dat zij tijdig een offerte heeft ingediend.

Artikel 14 van de wet van 17 juni 2016 heeft betrekking op de beginselverplichting om gebruik te maken van het *e-Procurement* platform zoals reeds hoger is uiteengezet (*cfr. supra* punt 9). In de voorliggende opdracht gold die verplichting. Paragraaf 7 van het genoemde artikel 14 bepaalt de waarborgen waaraan de “elektronische platformen” moeten voldoen voor de ontvangst van offertes. Het federale *e-Procurement* platform is het elektronische platform dat uitvoering geeft aan artikel 14 van de wet van 17 juni 2016.

Door geen offerte in te dienen via *e-Procurement* is de offerte van de verzoekende partij, zo lijkt, behept met een substantiële onregelmatigheid, te meer nu het onderzoek van de regelmatigheid van de offerte dat een ruimer begrip is ook betrekking heeft op de naleving van de voorschriften van de wet (zie het Verslag aan de Koning bij artikel 76 van het koninklijk besluit van 18 april 2017, *BS* 9 mei 2017, 55376).

26. Evenmin kan – en anders dan de verzoekende partij dat ziet –, voor haar standpunt steun worden gevonden in artikel 76, § 4, van het koninklijk besluit van 18 april 2017, noch in het toepasselijke bestek.

Vooreerst merkt de Raad van State op dat artikel 76, § 4, derde lid, van het koninklijk besluit van 18 april 2017 als volgt luidt:

“De aanbestedende overheid verklaart de offerte die een substantiële onregelmatigheid bevat nietig, behalve indien anders is bepaald in de opdrachtdocumenten. In dat laatste geval verschaft zij de inschrijver de mogelijkheid om een substantiële onregelmatigheid te regulariseren vóór de onderhandelingen worden aangevat, tenzij de aanbestedende overheid ten aanzien van de betreffende onregelmatigheid heeft aangegeven dat deze geen voorwerp kan uitmaken van regularisatie.”

Weliswaar voorziet het te dezen toepasselijke bestek onder rubriek ‘II.1.5. Onderzoek Offerte naar volledigheid en regelmatigheid’ een mogelijkheid tot regularisatie van een substantieel onregelmatige offerte, doch met dien verstande dat een laattijdige offerte niet kan worden geregulariseerd:

“[...]

Het Opdrachtgevend Bestuur behoudt zich het recht voor om de (Init[i]ële) Offerte die één of meerdere substantiële onregelmatigheden bevat, niet nietig te verklaren, doch aan de Inschrijver de mogelijkheid te verschaffen om deze substantiële onregelmatigheid te regulariseren vóór de onderhandelingen worden aangevat. Een laattijdige offerte kan alleszins niet worden geregulariseerd. Indien een offerte niet of niet correct is ondertekend, behoudt het Opdrachtgevend Bestuur zich het recht voor de regularisatie daarvan toe te staan (middels indiening van een correct ondertekende bekrachtiging dat de ingediende Offerte de onderneming bindt). De Inschrijver kan uit deze bepaling evenwel geen rechten putten. Het Opdrachtgevend Bestuur is geenszins verplicht de Inschrijver de mogelijkheid te bieden diens Offerte te regulariseren.

Dergelijke regularisaties zullen evenwel alleen mogelijk zijn indien:

- de regularisatie geschiedt op de wijze en volgens de vormvoorwaarden zoals het Opdrachtgevend Bestuur voorschrijft
- de Offerte niet de Definitieve Offerte uitmaakt
- de regularisatie plaatsvindt voor de eventuele onderhandelingen worden aangevat
- het niet gaat om de hiernavolgende substantiële onregelmatigheden die nooit het voorwerp van regularisatie kunnen uitmaken:
 - * het betreft het opgeven van een prijs waarvan na prijs- of kostenbevraging is gebleken dat hij abnormaal is
 - * het betreft een inbreuk op de sociale wetgeving, de milieuwetgeving of de arbeidswetgeving, waarvoor in het strafrecht een strafrechtelijke sanctie is voorzien
 - * het betreft offertes die werden ingediend met schending van artikel 5 §1, tweede lid van de Wet Overheidsopdrachten”.

Hieruit volgt dat – daargelaten nog dat er geen verplichting bestaat in hoofde van de verwerende partij om tot regularisatie over te gaan –, een laattijdig ingediende offerte niet kan worden geregulariseerd.

De verzoekende partij heeft niet tijdig een offerte ingediend op de wijze zoals die is voorgeschreven door het bestek en zulks omwille van een eigen interne tekortkoming en dus is haar uitsluiting, anders dan zij voorhoudt, niet gebaseerd “op een technisch incident buiten haar wil” terwijl de aanbestedende overheid vóór de opening kennis had van het probleem”.

27. Rest nog de vraag of de verwerende partij de perken van de redelijkheid is te buiten gegaan door geen regularisatie toe te staan.

28. Een schending van het redelijkheidsbeginsel (of van het proportionaliteitsbeginsel dat er een bijzondere toepassing van is) als algemeen beginsel van behoorlijk bestuur, veronderstelt dat de overheid bij het nemen van

de beslissing onredelijk heeft gehandeld, met andere woorden dat zij de haar toegekende discretionaire beoordelings- of beleidsvrijheid onjuist heeft gebruikt.

Van een schending van het redelijkheidsbeginsel (en van het proportionaliteitsbeginsel) kan slechts sprake zijn wanneer een beslissing, waarvan is vastgesteld dat ze berust op deugdelijke grondslagen, inhoudelijk dermate afwijkt van het normale beslissingspatroon of, nog, er een zodanige wanverhouding bestaat tussen die motieven en de inhoud van de beslissing, dat het niet denkbaar is dat een andere zorgvuldig handelende administratieve overheid in dezelfde omstandigheden tot die besluitvorming zou komen of die beslissing zou nemen.

De Raad van State is in de uitoefening van zijn wettigheidstoezicht enkel bevoegd om, desgevraagd, na te gaan of de aanbestedende overheid op grond van de juiste en correct beoordeelde feitelijke gegevens, in redelijkheid tot de bestreden beslissing is kunnen komen. Het komt de Raad van State evenwel niet toe zijn beoordeling in de plaats te stellen van die van de bevoegde aanbestedende overheid.

29. In de hoger aangehaalde bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk overwogen dat een offerte die niet is ingediend via het *e-Procurement* platform in wezen kan worden gelijkgesteld met het ontbreken van een regelmatig ingediende offerte, die (bijgevolg) ook niet kan worden geregulariseerd. De verwerende partij wijst daarbij op het belang van het gebruik van het *e-Procurement* platform voor de efficiëntie en transparantie van plaatsingsprocedures en voor de gelijkheid onder de inschrijvers (*Parl. St. Kamer*, 2015-2016, 54-1541/001, 34-35). Voorts wordt opgemerkt dat er geen probleem was met *e-Procurement*, maar dat het opsturen van de offerte per e-mail een gevolg was van een intern probleem bij de verzoekende partij.

De indieningswijze met het (te dezen verplicht gebruik van het elektronisch platform) raakt aan een essentiële vormvereiste die de integriteit van de procedure waarborgt. De verwerende partij treedt dan ook, zo lijkt, niet kennelijk onredelijk op door in de voorliggende omstandigheid geen regularisatie toe te kennen. Zij miskent haar bestek geenszins door een offerte opgestuurd per

e-mail niet te aanvaarden en niet te beslissen dat de verzoekende partij nog de kans zou krijgen om op latere datum tot een correcte indiening over te gaan. Het is niet aan de Raad van State om zelf te bepalen of regularisatie in het betrokken geval al dan niet aangewezen was. Hij kan enkel nagaan of de verwerende partij binnen haar beoordelingsruimte de grenzen van de redelijkheid niet heeft overschreden. Tot de vaststelling van een onwettig optreden kan in het concrete geval niet worden gekomen.

30. Het middel is niet ernstig.

VIII. Besluit

31. Geen van de middelen is ernstig gebleken. De vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid wordt dan ook verworpen.

BESLISSING

1. De Raad van State verwerpt de vordering.

2. De verzoekende partij wordt verwezen in de kosten van de vordering tot schorsing bij uiterst dringende noodzakelijkheid, begroot op een rolrecht van 200 euro, een bijdrage van 26 euro, en een rechtsplegingsvergoeding van 770 euro, die verschuldigd is aan de verwerende partij.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, op achtentwintig mei tweeduizend zesentwintig, door de Raad van State, XIVE kamer, samengesteld uit:

Kaat Leus,	staatsraad, waarnemend voorzitter,
bijgestaan door	
Joris Casneuf,	griffier.

De griffier

De voorzitter

Joris Casneuf

Kaat Leus